

## DEL TRASCURSO

Miro hacia atrás, hacia los años, lejos,  
Y se me ahonda tanta perspectiva  
Que del confín apenas sigue viva  
La vaga imagen sobre mis espejos.

Aun vuelan, sin embargo, los vencejos  
En torno de unas torres, y allá arriba  
Persiste mi niñez contemplativa.  
Ya son buen vino mis viñedos viejos.

Fortuna adversa o próspera no auguro.  
Per ahora me ahinco en mi presente,  
Y aunque sé lo que sé, mi afán no taso.

Ante los ojos, mientras, el futuro  
Se me adelgaza delicadamente,  
Más difícil, más fragil, más escaso.

**Jorge Guillén (1893-1984)**

Uit: Clamor

*“Ya son buen vino mis viñedos viejos.”*

# HET VOORBIJGAAN

Ik kijk terug op de vervlogen jaren,  
En zo verdiepen zich de perspectieven  
Dat de onscherpe beelden op mijn spiegels  
Uit hun contouren amper leven baren.

En toch blijven er steenzwaluwen waren  
Om torens heen, en mijn contemplatieve  
Kindertijd zet zich voort waar zij hoog vliegen.  
Een goede wijn geeft nu mijn oude gaarde.

'k Voorspel niet dat het goed zal gaan of slecht.  
Het heden is mijn houvast, en hoewel  
Ik weet wat 'k weet, ik leef nog even fel.

Een toekomst blijft mij onderwijl voor ogen  
Die zich geleidelijk aan mij onthecht,  
Die moeizamer zal zijn, kariger, brozer.

Vertaald door Peter Verstegen  
Uit: Natuur zal kunst nooit blijvend evenaren. De  
Westeuropese poëzie in honderd gedichten.  
Vertaald en van commentaar voorzien door  
Peter Verstegen.  
Uitgeverij: Ooievaar, Amsterdam (1996)

*“en zo verdiepen zich de perspectieven”*